THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XX No. 3 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department NOVEMBER, 1937

A FOOL'S PARADISE

How long will we Jews fool ourselves, and how long will we allow some of our misguided leaders to continue to fool us? We refer to the situation in Palestine. In an article which appeared in a recent issue of Harpers Magazine, Mr. Pierre Crabites makes some very unpalatable and pungent statements, and we think it might be well for the over-zealous Zionist enthusiasts of our Jewish people to read what has been written and to ponder over the statements long and carefully. Here are just a few sentences from the startling article:-

"I have lived for 25 years in the near East, and have made quite a few visits to Palestine and at all times kept in touch with men and women who are intimately acquainted with that country. On the eve of my return to the United States, I received a circumstantial account of conditions which obtain in the Holy Land. It filled me with grave concern. I have, however, been flabergasted to note that it is totally at variance with what seems to be the unanimous opinion of my Jewish friends here at home. They appear to be entirely unconscious of the martyrdom that is awaiting their brethren in Palestine. A news item in yesterday's paper accentuates this blissful ignorance. It makes it clear to me that American Jews are living in a fool's paradise."

Mr. Crabites has been presiding Justice of the Mixed Tribunal at Cairo, Egypt, for over 25 years. So, his word must be taken with respect. He paints a picture of Arab hatred against the Jews, of the knife being sharpened for the stabbing of the Jew in the back, of guns and armies being prepared to explode into a million fragments the poor innocent and trustful gathering of Jews that is being led blindfolded to such a day of slaughter as never has been known in the history of the human race. And this leading is being done by men who seem to be unable to discern the signs which are fairly blazing at us from every part of a crimson sky. It is much like the story of the Pied Piper of Hamlin who piped on his flute; and out of all the hiding places of the town came uncounted myriads of rats, down to an awaiting doom, unforseen and unexpected. So our poor Jewish sheep, having no true Shepherd, are following strange sounds, and are heaping up to themselves troubles for the last days, troubles that will resound to the heavens in their intensity of agony.

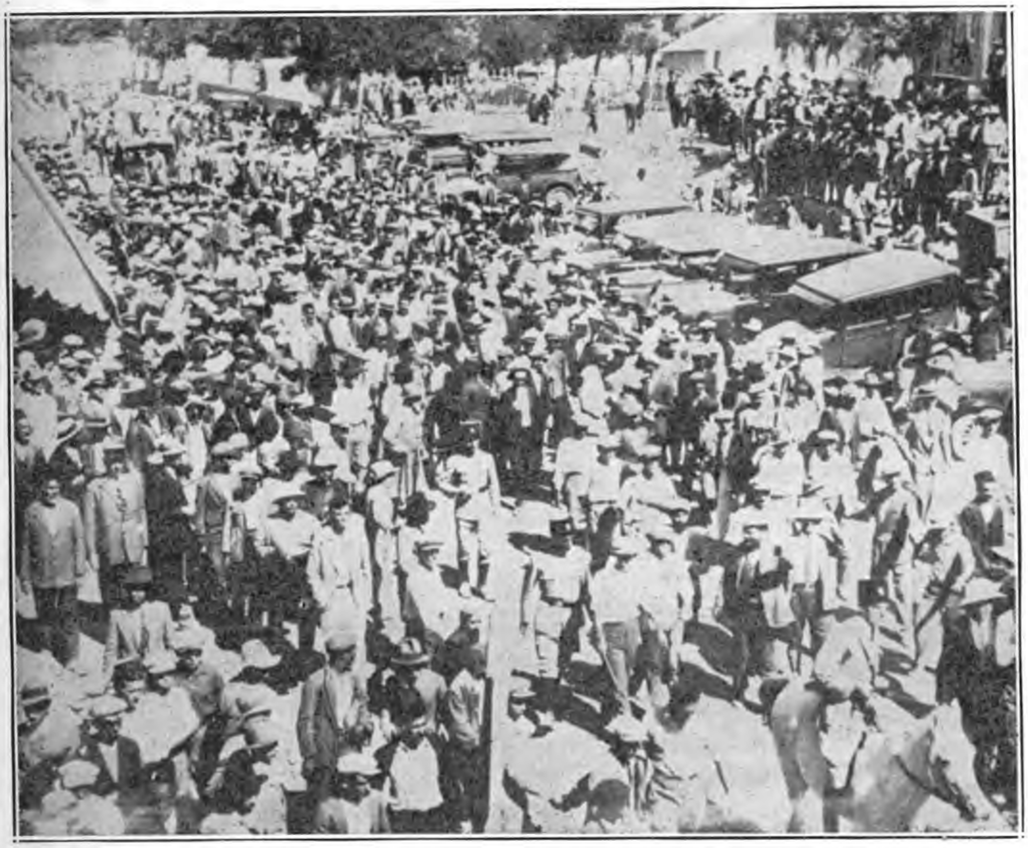

Photo from World Wide Photos: First authenic pictures of Palestine Riots. Photo shows a general view of the street demonstrations which took place in Jerusalem.

MAN CANNOT BE TRUSTED

Many years ago, God said to us through our beloved prophet Jeremiah, "Cursed be the man that trusteth in man, and maketh flesh his arm, and whose heart departeth from the Lord." Jer. 17:5.

What right have we as Jews to go to Egypt for help? What right have we to go to any nation on earth to ask for guarantees of safety in Palestine? Will Great Britain help us? Is it not a reasonable suspicion that the Pope of Rome is cleverly using Mussolini to put over a scheme that will eventually give to the Pope the power over the whole of Palestine? And if the Pope should succeed in this scheme, does not your own common sense, together with a knowledge of history, give you at least a slight warning of what Rome will do to us Jews? Have you forgotten so quickly what Rome did to us in the dark ages?

Why do you turn to the arms of flesh for help? Who gave you Palestine in the beginning? Did it not come from God? And if so, does not the same God still live? And if He does live, is it not to Him that we must turn to ask for deliverance?

If you bother about going back to Palestine at all, why not turn to the God who first gave it our forefathers?

THE REAL TROUBLE

Do you not realize that our Jewish people will never get possession of Palestine until they first acknowledge the sin of 1900 years ago when our forefathers rejected the rightful Heir to the throne of David in Jerusalem? The writer of these lines is enough of a mystic to go on record as saying that if a sufficient number of our Jewish people throughout the world would, at this moment turn, to the Lord Jesus Christ as Saviour and Messiah, and would truly pray to God through Him, God has enough power to crash through the heavens and come down and accomplish our deliverance! And if as a nation we fail to do this, then still greater suffering is ahead for us.

THE CONDITION OF BLESSING

Some 3500 years ago, God gave us, through our forefathers, some serious warnings. You will find them clearly enunciated in such chapters as Leviticus 26 and Deuteronomy 28. The punishments which God warns us in these chapters He will bring upon us, are terrible to read. These punishments were to come upon us if we should disobey God. 1500 years later, God sent the Lord Jesus Christ, His only begotten Son. This Holy Son or God, our forefathers rejected; He was the last witness that God sent to us, and we turned upon Him as we had turned in previous years upon the prophets.

STUBBORN REJECTION REBUKED

When the Lord Jesus Christ had done everything to bring about the possibility of our Jewish nation accepting Him as Lord and Messiah, and He saw that our

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

forefathers were stubborn and determined in their rejection of Him, He pronounced upon us a punishment in full accord with those terrifying warnings that God had given through Moses in Leviticus 26 and Deuteronomy 28.

"Verily I say unto you, All these things shall come upon this generation. For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord." Matthew 23: 34, 35, 36, 39.

But away back in the book of Leviticus right alongside of the warnings of punishment that God had given, He also put down the way out of our troubles:-

"If they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, with their trespass which they trespassed against me, and that also they have walked contrary unto me; And that I also have walked contrary unto them, and have brought them into the land of their enemies; if then their uncircumcised hearts be humbled, and they then accept of the punishment of their iniquity; Then will I remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land". Leviticus 26: 40, 41, 42.

In other words, God is always ready to come to our help whenever we turn to Him with repentant hearts and seek His forgiveness for the wrongs that we have done. About 1000 years after God had made this promise of helping us in the hour of our distress, there was a young Jew by the name of Nehemiah, whom God had made cup-bearer to King Artaxerxes of Persia. The Jewish nation had sinned terribly before God and was now in captivity under Babylon. Nehemiah had been in much trouble and greatly grieved because of the pitiful condition of the Jews in their bondage. He says, "I sat down and wept, and mourned certain days, and fasted, and prayed before the God of Heaven." Nehemiah 1:7.

NEHEMIAH KNEW THE APPROACH

Now it is interesting to read in the book of Nehemiah the exact words of the prayer that he made; for it certainly appears that Nehemiah must have been a student of the Pentateuch, or Torah. And because he had read the things which God had put down for us through Moses, and because he understood the only conditions by which there might be any hope for God to hear the cry of Israel, and deliver the nation from bondage, Nehemiah made his prayer in full acordance with those conditions. Here is the prayer:-

"I beseech thee, O Lord God of heaven, the great and terrible God, that keepeth covenant and mercy for them that love him and observe his commandments: Let thine ear now be attentive, and thine eyes open, that thou mayest hear the prayer of thy servant, which I pray before thee now, day and night, for the children of Israel thy servants, and confess the sins of the children of Israel, which we have sinned against thee: both I and my father's house have sinned. We have dealt very corruptly against thee, and have not kept the commandments, nor the statutes, nor the judgments, which thou commandest thy servant Moses. Remember, I beseech thee, the word that thou commandest thy servant Moses, saying, If ye transgress, I will scatter you abroad among the nations: But if ye turn unto me, and keep my commandments, and do them; though there were of you cast out unto the uttermost part of the heaven, yet will I gather them from thence, and will bring them unto the place that I have chosen to set my name there." Nehemiah 1:5-9.

So you see that Nehemiah confessed the sins of himself and all the children of Israel, and Nehemiah reminded God that He had promised through Moses that if we Jews would turn unto God, then God would gather us together once more and would bring us to the place where He has set his Name. And the impressive fact stands out that just as soon as Nehemiah had made this prayer and had met the conditions put down in Leviticus 26, God answered the prayer and gathered back the Jews from Babylon and restored them to their own land.

A CONTRITE HEART

And this, dear reader, is still the only condition that God will honor if we are to expect him to restore us once more to His favor. The everlasting pity is that our leaders are so blinded by a sense of their own importance that they leave God out of the picture entirely. And so the sad truth is that we are getting deeper and deeper into the cauldron of world anti-semitism; and anyone with half an eye open can see that there is brewing in the world such a outburst of Jew-hate as has never been seen upon this earth before. In the face of that, why will not our leaders turn to God, confess to Him in penitence that we have rejected the Lord Jesus Christ through all of these years, that we have trampled Him under foot, that we have thus turned away from the only remedy that God has for us? It is, of course, sad to note that these Jewish leaders are too full of self pride to be willing to confess their sins and to admit that they have been mistaken all these years. But at least you, the individual reader of these lines, still have a responsibility for yourself. You cannot carry your religion in your rabbi's name; but God will hold you to account for your individual action toward the Lord Jesus Christ.

WHAT CAN I DO?

If the nation will not repent, you can repent; and you can find for yourself everlasting peace, eternal life, forgiveness of sins, both in this world and the world to come, just through accepting the offer made by the Lord Jesus Christ 1900 years ago in Jerusalem, " He that believeth on me hath everlasting life." John 6:47. Will you do this?

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

BRANCHES:

UNITED STATES. New York: Headquarters Building, 27 Throop Ave., Brooklyn, Rev. Leopold Cohn. Chicago, Ill.: 316 Stanley Pl., Rev. Solomon Birnbaum. Pittsburgh, Pa.: 1603 Centre Ave., Rev. John Solomon, Missionary. Philadelphia, Pa.: 535 Spruce St., Mr. Harry Burgen, Missionary. Buffalo, N. Y.: 206 North Park Ave., Rev. A. B. Machlin. Columbus, Ohio: 712 So. Hague Avenue, Rev. Oscar Wago. Los Angeles, Calif.: 2005 Brooklyn Avenue, Rev. E. Zimmerman, Seattle, Washington: Mr. David A. Cant, c/o Y.M.C.A.

OVERSEAS. Sidney, Australia: 145 Commonwealth Street. Rev. G. E. Ardill. Warsaw, Poland; Targowa, 15, M. 4. Rev. Moses Gitlin, Missionary. Jerusalem, Palestine: Gospel Gate, Russian Compound, Rev. Frank L. Boothby, Missionary. Paris, France; 123 Avenue du Maine, Rev. Henri Vincent.

A DRINK FROM THE FOUNTAIN

("Whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life." John 4:14)

When ye therefore shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, stand in the holy place, (whoso readeth, let him understand:) Then let them which be in Judaea flee into the mountains: Let him which is on the housetop not come down to take any thing out of his house: Neither let him which is in the field return back to take his clothes.

And woe unto them that are with child, and to them that give suck in those days! But pray ye that your flight be not in the winter, neither on the sabbath day: For then shall be great tribulation, such as was not since the beginning of the world to this time, no, nor ever shall be. And except those days should be shortened, there should no flesh be saved: but for the elect's sake those days shall be shortened. Then if any man shall say unto you, Lo, here is Christ, or there; believe it not.

For there shall arise false Christs, and false prophets, and shall shew great signs and wonders; insomuch that, if it were possibe, they shall deceive the very elect. Behold, I have told you before. Wherefore if they shall say unto you, behold, he is in the secret chambers; believe it not. For as the lightning cometh out of the east, and shineth even unto the west; so shall also the coming of the Son of man be. Matthew 24:15-27.

כח. כאָטש דער שטן איז זעהר שטאַרק און מעכטיג, אזוי, אז קיין מענש קען איהם נישט בייקומען, וועט דער „זרע האשה" דאָס האָך קאָנען טהאָן, ווייל ער איז נישט א פשוט'ער מענש, נייערט ער איז פערבונדהען מיט גאָט ב"ה; גאָט אליין האָט געמוזט ארונטער קומען צו ראַטען די געפאַלענע מענשהייט. און ווייל דאָס מיינט צו זיין פערבונדען מיט מענשען, האָט גאָט ב"ה אליין געמוזט ערשיינען אלס מענש.

מיר מוזען מודה זיין, אז פאר די יעניגע, וואָס קענען נישט דאָס הייליגע תנ"ך, איז דאָס א ביסעלע שווער צו פאַרשטעהן. מיר וויסען אָבער אז גאָט האָט זיך עפטער בעוויזען צו אונזערע אבות אין דער געשטאַלט פון א מענש, ווי למשל, צו אברהם אבינו (בראשית י"ח) צו יעקב אבינו (בראשית ל"ב) צו מנוח (שופטים י"ג) אד"ג.

כאָטש גאָט האָט נישט זעהר דייטליך ארויסגעזאָגט זיין פלאַן דאמאלסט צו אדם וחוה, וועגען דער פערקליידונג פון גאָט ב"ה אין משיח, דאָך האָט ער קלאָר גענוג גערעדט, אז אפילו חוה האָט אויך גוט פערשטאַנען גאָט'ס פלאַן וועגען משיח, אז ער מוז זיין גאָט אליין און אויף זיך נעמען דעם פורם פון א מענש. דאָרט אין בראשית לעזען מיר, אז ווען חוה האָט געבוירען קין האָט זי געזאָגט „קניתי איש את ד' ". ד"ה איך האָב קונה געווען א מענש, גאָט. חוה האָט נאָר איין טעות געמאַכט, מיינענדיג, אז דער משיח וועט אויסקומען פון איהר גופא, זי האָט נישט געוואוסט, אז גאָט האָט בעשטימט א שפּעטערע צייט פאר משיח'ס געבורט. און ווען איהר צווייטער זוהן איז געבוירען געוואָרען, האָט זי איהם א נאָמען געגעבען „הבל", וואָס מיינט א נארישקייט. דער ערשטער זוהן איז געווען איהר שטאָלצקייט, ווייל זי האָט געמיינט, אז ער וועט זיין דער משיח, דער גואל, גאָט אליין.

מיר קאָנען לייכט פאַרשטעהן פון גאָט'ס ערשטע הבטחה וועגען משיח פון א זרע האשה, אויך די אורזאך פארוואָס דער משיח האָט געמוזט געבוירען ווערען חוץ לדרך הטבע, פון אן עלמה, ווייל אזוי ווי דער חטא איז געקומען פון אן אשה, אזוי האָט אויך דער תיקון געמוזט קומען דורך אן אשה, אָבער וועגען דער צייט פון זיין קומען, געפינען מיר ערשט שפּעטער אין הייליגען תנ"ך, וואו גאָט ב"ה גיט אונז דורך די נביאים דייטליכע סמנים, אז קיינער קאָן א טעות מאַכען, נייערט מוז דערקאָנען ישוע אלס דער גואל, דער משיח ד'. אָט זיינען אייניגע סמנים:

צו אברהם האָט גאָט געזאָגט „ונברכו בך כל משפחות האדמה" (בראשית כ"ב) א ביסעל ווייטער הייסט עס „כי ביצחק יקרא לך זרע (בראשית כ"א). דערמיט וויל גאָט אונז זאָגען, אז די זרע, וואָס איז פערשפּראָכען געוואָרען צו חוה'ן, וועט קומען פון יצחק, אָבער נישט פון ישמעאל. נאָך שפּעטער האָט גאָט בעפעסטיגט זיין ברכה צו יעקב'ן, איהם ציינענדיג ווי א לייטער איז געשטאַנען אויף דער ערד און דערגרייכט ביז'ן הימעל, דאָס איז געווען א רמז אויפ'ן משיח, וואָס וועט אין זיך פעראייניגען דאָס מענשליכע דאָ אויף דער ערד מיט גאָט ב"ה אין הימעל, און דאָרט האָט גאָט איהם געזאָגט „ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך". די זעלבע ברכה האָט יעקב איבערגעגעבען צו זיין זאָהן יהודה און האָט איהם אָנגעגעבען א געוויסע צייט ווען מ'זאָל דעם משיח ערוואַרטען. דאָרט הייסט עס „לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה, ולו יקהת עמים". (בראשית מ"ט), ד"ה, עס וועט נישט אָפּגעטהאָן ווערען דאָס שבט מלוכה פון יהודה... ביז שילה, דער משיח וועט קומען און צו איהם וועלען זיך פעלקער זאמלען.

מיר וועלען דאָ, ליעבער לעזער, פאר א מינוט ארויסגעהן פון אונזער ענין אום צו ציינען ווי קלאָר גאָט איז מרמז אין זיין וואָרט אויף משיח. א סך חידוש'ן זיך, ווי עס קומט, אז דער משיח ווערט אָנגערופען „שילה". כמעט אלע מפרשים זיינען מסכים, אז „שילה" מיינט מען משיח. זיי ווייסען אָבער נישט, פארוואָס מ'האָט איהם אזוי גערופען? מיר שיינט אָבער, אז מיר האָבען א שפּור דערצו. טאָ הערט —

פון גאָט'ס ערשטער הבטחה צו חוה'ן, אז „הוא ישופך ראש", זעהען מיר, אז דער הויפּט צוועק פון ביאת המשיח איז כדי שוואך צו מאַכען דעם כח השטן, זיין קאָפּ צו צושמעטערען, אז ער זאָל נישט קאָנען פאַרפיהרען די מענשען. ליידער געפינען מיר עד היום דעם נאָמען פון ישוע המשיח פערהאַסט ביי פיעלע, אידען און גוים. דאָס איז מעשה שטן, דער שטן, דער שונא פון משיח וויל נישט, אז מ'זאָל אָננעמען ישוע אלס משיח. דערפאר ווען יעקב אבינו האָט צוגערופען זיינע צוועלף קינדער כדי זיי מגלה צו זיין דעם קץ, אז ישוע הנוצרי וועט זיין דער משיח, האָט ער פשוט מורא געהאַט, אז זיינע אייגענע זיהן וועלען אויפגערייצט ווערען און לעסטערען גאָט דעם קדוש ישראל. דערפאר האָט יעקב געהאַלטען בסוד דעם נאָמען פון ישוע און ער האָט איינגעוויקעלט דעם גאַנצען ענין המשיח אין וואָרט „שילה". על פי מנהג, וואָס איז געווען אין אלטע צייטען צו דרש'ענען ראשי תיבות, מאַכען די אותיות פון „שילה", ישוע הנוצרי שעתיד להצלב. ודי לכחומא ברמוזא.

מיר געהען איצט צוריק צו אונזער ענין, צו „לא יסור שבט מיהודה", אז גאָט האָט צוגעזאָגט אז דאָס מלכות בית יהודה וועט געדויערען ביז משיח וועט קומען.

נאָך אזא הבטחה ווי דיזע, געפינען מיר איז מיכה ה, 2. דאָרט זאָגט גאָט ב"ה „לכן יתנם עד עת יולדה ילדה". ד"ה, דערפאר וועט ער זיי לאָזען ביז די געווינעריו וועט געווינען. מיכה הנביא וועלכער האָט געלעבט אין ישעיה הנביא'ס צייטען, רעדט וועגען משיח, ווייל שוין אין אָנפאַנג קאַפּיטעל זאָגט ער „ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל". ד"ה, אז דער מושל בישראל, דער משיח מוז געבוירען ווערען אין בית לחם, וועלכעס האָט געהערט צו שבט יהודה. און אויבשוין משיח האָט ערשט בעדאַרפט שפּעטער געבוירען ווערען, דאָך זאָגט דאָרט דער נביא, אז „ומוצאותיו מקדם מימי עולם", אז זיין אויסגאַנג איז נאָך פון פריהער פון אויביגע צייטען אָן. פונקט אזוי, ווי ישוע האָט אליין געזאָגט צו די אידען אין ירושלים, „איידער אברהם איז געווען, בין איך געווען". (יוחנן ח, 58).

מיר וועלען אקאָרשט צוריקגעהן צו ישעיה הנביא און הערען, וואָס ער זאָגט צום מלך אחז. ער זאָגט איהם, האָב קיין מורא פאַר די צוויי מלכים, וואָס זיינען געקומען מלחמה האַלטען געגען ירושלים, וואָס איז די הויפּטשטאָדט פון מלכות יהודה (אחז גופא איז געווען פון דוד'ס משפחה און איז ארויסגעקומען פון שבט יהודה), אפילו גאָט וואָלט נישט געוועזן געגעבען אחז'ן די הבטחה, וואָלט ער זיך דאָך בעדאַרפט דערמאָנען אויף גאָט'ס פערשפּרעכען צו יעקב אבינו, אז קיינער וועט נישט קאָנען צושטערען דאָס מלכות יהודה ביז משיח וועט קומען, און אין אחז'ס צייטען איז דאָך משיח נאָך ניט דאָ געווען, פאַרוואָס זשע האָט ער אזוי מורא געהאַט, אז זיין הארץ האָט זיך אזוי געשאָקעלט ווי בוימער אין וואַלד שאָקלען זיך פאר'ן ווינד?

די אנטוואָרט איז אָבער: דער נארישער אחז האָט לגמרי נישט געגלויבט גאָט'ס פערשפּרעכונגען וועגען משיח, דערפאר האָט גאָט נאָך אמאָל געמוזט אחז'ן די זעלבע בשורה געבען און צוואר פיעל דייטליכער ווי פריהער צו אדם וחוה.

ערשטענס זאָגט דער נביא צו אחז'ן „שאל לך אות", פערלאַנג דיר א צייכען, און ווייל ער וויל דאָס נישט טהאָן, זאָגט דער נביא ווייטער צו איהם „לכן יתן אדני הוא לכם אות", גאָט אליין וועט אייך געבען א צייכען, „הנה העלמה הרה וילדת בן", די יונגפרוי וועט געבוירען א זוהן. מערקט ליעבער לעזער, אז דאָרט הייסט עס „העלמה" (ה הידועה) די געוויסע יונגפרוי, פון וועלכער גאָט האָט שוין גערעדט אין פריהערדיגע צייטען, „הרה", זי וועט טראָגעדיג ווערען, „וילדת בן" און וועט האָבען א זוהן.

גיבט אויך אכט, ליעבער לעזער, אויף דעם וואָרט „לכם" (ישעיה ז, 14) ווייל אין פסוק 11 פון יענעם קאַפּיטעל הייסט עס „לך" בלשון יחיד, ווייל דאָרט רעדט ער צו אחז'ן אליין, זאָגט ער „שאל לך", אָבער, אז אחז וויל קיין צייכען, רעדט גאָט אין פסוק י"ד צום בית דוד אָדער צום שבט יהודה, וואָס האָבען יאָ געוואַרט אויף משיח, און יאָ געגלויבט אין גאָט'ס הבטחה, דערפאר זאָגט ער דאָ „לכם" בלשון רבים, איהר בית דוד דאַרפט קיין מורא נישט האָבען פאר די צוויי מלכים, דאָ האָט איהר א סמן, דער משיח וועט געבוירען ווערען פון אן עלמה" (אָהן א מאַן) און ביז דאמאָלסט קאָן קיינער נישט צושטערען דאָס מלכות יהודה.

(פאָרטזעצונג פאָלגט)

אונזערע ברענטשעס:

ברוקלין, נ. י.: רעוו. לעאָפּאָלד קאָהן, 27 טרופּ עוועניו. פילאַדעלפיאַ, פּאַ.: מר. הארי בוירגען, 535 ספּרוס סטריט. פּיטסבורג, פּאַ.: רעוו. דזשאָן סאלאמאן, 1603 סענטראל עוועניו. שיקאַגאַ, אילינאַי, רעוו. סאלאָמאָן בירנבאום, 316 סטענלי פּליים. לאָס אנגעלעס, קאליפ.: רעוו. ע. צימערמאן, 2005 ברוקלין עוועניו. קאלומבוס אהייאָ: רעוו. אָסקאר וואנא, 1039 איסט בראָאד סטריט. סידני, אסטראליען: רעוו. ג. ע. ארדיל, 145 קאָמאָנוועלטה סטריט. ווארשע, פּוילען: רעוו. משה גיטלין, טארגאָווא 15, מ. 4. ירושלים, פּאלעסטינא: רעוו. פרענק בוטהביי, גאָספּל גייט, רוסישער קאמפּאונד. פּאַריז, פראַנקרייך: רעוו. העברי ווינסענט, 123 דאָמעין עוועניו. באַפאַלאָ, נ. י.: רעוו. א. ב. מאכלין, 206 נאָרטה פּארק עוועניו. סיאטעל, וואשינגטאָן: מר. דוד א. קאַנט, יאָנג מענס קר. אסאָסיאיישאָן. —

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

VOL. XX No. 3 | Rev. LEOPOLD COHN, Editor | NOVEMBER, 1937

א צייט ווארט

דער רוח הקודש זאגט דורך שלמה המלך אין משלי טו, „ודבר בעתו מה טוב", ד"ה, „א ווארט אין דער ריכטיגער צייט איז זעהר גוט". ווארום זאגען מיר דאס אייך, און ווארום טיטולירען מיר דיעזעס ארטיקעל „א צייט ווארט" ?

עס קומט איצט די צייט ווען די גאנצע ציוויליזירטע וועלט וועט פייערען דעם געבורטסטאג פון ישוע המשיח, וועלכער איז געבוירען געווארען פון דער אידישער „עלמה" מרים, פון דער משפחה פון דוד המלך. פיעלע פארשטעהען אבער נישט דעם גאנצען ענין פון יענער געבורט, וואס איז געוועזן חוץ לדרך הטבע, אהן א מאן, נייערט על פי רוח הקודש ווייל "כה אמר ד'". אבער פונקט ווי גאט ב"ה, דער כל יכול, האט געשאפען די זון, די לבנה און די שטערן מיט אלעם וואס איז געשאפען געווארען, איינציג און אליין נור מיט'ן ווארט, אזוי ווי עס הייסט „ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור", אזוי האט אויך גאט ב"ה געשאפען אז די „עלמה" זאל געבעהרען דעם משיח אהן א מאן, נייערט דורך דעם רוח הקודש.

צוליעב דיעזען געבורטסטאג פון משיח שרייבען מיר דיעזעס ארטיקעל, וועלכעס וועט זיין אין פארטזעצונגען, אום אייך ליעבער לעזער צו ערקלעהרען ווי אזוי און פארוואס ישוע המשיח האט בעדארפט געבוירען צו ווערען חוץ לדרך הטבע. לעזט דאס מיט קאפ און מיט הערץ און ווערט בעקאנט מיט דיעזען וויכטיגען ענין וואס וועט דאן ווערען א ברכה צו אייער לעבען און צו אייער נשמה.

ווען איהר האט דאס בלאט שוין אויסגעלעזען ווארפט עס נישט אוועק, כדי איהר זאלט קענען פארשטעהן די נאכפאלגענדע פארטזעצונגען.

הנה העלמה הרה וילדת בן

ד'ה די עלמה וועט שוואנגערען און געבוירען א זוהן. (ישעיה ז, 14). דאסזעלבע לייענען מיר אויך אין ברית חדשה, אז א מלאך האט געזאגט צו דער עלמה מרים, פון דוד המלך'ס משפחה, אז זי וועט האבען א זוהן און זי זאל איהם א נאמען געבען ישוע, ווייל ער וועט רעטען זיין פאלק פון זייערע זינד. און אזוי איז עס טאקע געשעהן. די עלמה מרים האט געבוירען א קינד, זיין נאמען איז געוועזן ישוע, דער הייליגער משיח.

אן אונגלויבינער מענש, איד אדער גוי, וואס גלויבט נישט אין איהם, קאן זעהר שווער פארשטעהן דיעזע נבואה. אבער ליעבער לעזער, ווען איהר ווילט דאס טאקע באמת פארשטעהן, דאן לעזט דיעזעס ארטיקעל מיט הארץ, און גאט וועט אייך העלפען, אז איהר וועט דאס יא קאנען פארשטעהן.

מיר מוזען זיך צוערשט באקאנט מאכן מיט'ן גאנצען קאפיטעל ישעיה ז. דארט ווערט אונז דערצעהלט, אז ווען אחז האט געקעניגט איבער יהודה, זיינען געקומען צוויי מלכים מלחמה האלטען געגן ירושלים. אחז האט זיך זעהר דערשראקען, ווייל ער האט געהאט ווייניג בטחון אין גאט. מיר לעזען אין מלכים ב, קאפ. ט"ז, אז אחז האט געשיקט שחד, גאלד און זילבער, וואס איז געוועזן אין בית המקדש, צום גוי'שען מלך אשור כדי ער זאל איהם העלפען געגען די צוויי מלכים. דערפאר האט גאט געשיקט דעם נביא ישעיה, אנזאגען אחז'ן, אז ער זאל קיין מורא ניט האבען, גאט וועט איהם און די שטאדט ירושלים מציל זיין. אחז האט אבער געהאט א קליינע אמונה אין גאט. דערפאר האט גאט איהם געזאגט, אז ער זאל פערלאנגען א צייכען, כדי ער זאל זיין זיכער און נישט דארפען אוועקגעבען דאס גאלד און זילבער פון בית מקדש צו א גוי, וואס דיענט עבודה זרה. אחז האט אבער געענטפערט „לא אנסה את ד'", איך וויל נישט פרואווען גאט.

מ'וואלט דא געקאנט מיינען, אז אחז איז געוועזן א פרומער מענש און דערפאר האט ער געזאגט „לא אנסה את ד'", מיר לעזען אבער אין מלכים ב, ט"ז, אז אחז איז געוועזן א שלעכטער און א נארישער מלך. ער האט נעמליך מקריב געוועזן זיין זוהן צו דער עבודה זרה מולך, פונקט אזוי ווי אנדערע נארישע גוים האבען דאמאלסט געטהאן. מיר לעזען אויך אין דברי הימים ב, כ"ח, אז ער האט געמאכט געגאסענע אפגעטער און האט פארברענט זיינע קינדער צום אפגאט אזוי ווי אנדערע גוים. און ווען עס איז איהם שלעכט געוועזן, האט ער נאך מעהר געזינדיגט און ער האט מקריב געוועזן קרבנות צום דרמשק'ס אפגעטער, זאגענדיג, זיי וועלען אודאי העלפען. פון דעם אלעם קאנען מיר זעהן, וואס פאר א תכשיט אט דער אחז איז געוועזן. גאט, דער בעל רחמים, האט דערפאר געשיקט ישעיה הנביא, איהם אנצוזאגען, „האב קיין מורא פאר אט דיעזע צוויי מלכים, גאט וועט דיר העלפען. און אפשר ווילסטו מיר דאס נישט גלויבען, דאן פערלאנג א צייכען פון גאט, כדי דו זאלסט זיין זיכער".

אחז איז אבער געוועזן אן עקשן, א רשע און א גרויסער נאר און ער האט געענטפערט, ניין, איך וויל נישט בעטען קיין צייכען און וויל נישט גאט פרואווען. דא האט דער נביא אנגעהויבען צו איהם צו רעדען הארטע דבורים. ער זאגט: „הערט נאר אויס, איהר בית דוד, איז אייך ווייניג, אז איהר מאכט מענשען מיעד, ווילט איהר אויך גאט מיעד מאכען ? ד"ה, ווען דו, אחז, ווילסט מיר נישט גלויבען, האסטו א תירוץ: אז איך בין נאר א מענש, אבער גאט אליין וועט דיר געבען א צייכען, צי דו ווילסט יא, צי נישט.

דא פרעגט זיך א פראגע: ווען אחז איז טאקע געוועזן אזוי שלעכט, טא ווי קומט עס, אז גאט האט איהם מבטיח געוועזן, אז די צוויי מלכים וועלען נישט חרוב מאכען די שטאדט ירושלים ? די אנטווארט איז אבער: גאט האט נישט געמיינט צו רעטען די שטאדט ירושלים צוליעב אחז'ן, נייערט צוליעב אן אנדער אורזאך, נעמליך —

די תורה לערענט אונז, אז גאט האט בעשאפען אדם הראשון פאלקאם, כדי ער זאל קאנען חברותא האבען מיט גאט. מיט איהם שפאצירען אין גן עדן און מיט איהם רעדען. אבער אזוי באלד אדם האט זיך געלאזט אנרעדען פון שטן (שלאנג) צו זינדיגען געגען גאט, איז ער געפאלען פון זיין הויכער מדרגה ר"ל. גאט, דער בעל רחמים, האט אבער שטארק רחמנות געהאט אויפ'ן מענש, וואס איז בעשאפען געווארען בצלם אלהים, האט ער איהם פערשפראכען צו שיקען א גואל, וועמען די נביאים רופען אן „משיח", אז ער זאל אויסלייזען די געפאלענע מענשהייט פון זייער פינסטערער מפלה.

יענע הבטחה איז געגעבען געווארען מיט די ווערטער: „ואיבה אשית בינך ובין האשה, בין זרעך ובין זרעה, הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב". (בראשית ג), ד"ה, אז ער, וואס איז געבוירען געווארן שפעטער פון דער זרע האשה אליין (אהן דעם כח פון א מאן — ווייל דארט הייסט עס נישט „זרעם" נייערט „זרעה", איהר זאמען). ער וועט צושטויסען דעם קאפ פון שטן און ער וועט אויסלייזען די מענשען פון שטנ'ס

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.